

वा० रा०

॥ ४९ ॥

स्थातव्यमिति ॥ दुष्टभावानां विषां संबंधिनिरणे कथं स्थातव्यमिति च शंसेति संबंधः ॥ तत्र हेतुः वीर्येत्यादि ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रसिद्धश्चायं रावण इत्याह ॥ श्रूयते इत्यादि ॥ १७ ॥ यतो महाबलः ततो यदा अनादरात् स्वयं यज्ञस्य विघ्नकर्तानखलु अनादरात् स्वयं विघ्नाय नागच्छति तदा ॥ १८ ॥ तेन रावणेन प्रेरितौ मारीचसुबाहू यज्ञविघ्नं करिष्यत इति संबंधः ॥ १९ ॥ अथ रावणनाम श्रुत्वा स्वयमेव निवृत्तप्रतीकारप्रत्याशो राजा आह ॥ इत्युक्त इति ॥ २० ॥ अल्पभाग्यस्य त्वन्नियोगाकरणादिति शेषः ॥ प्रसादयितुमाह ॥ दै

स्थातव्यं दुष्टभावानां वीर्योत्सिक्ता हिराक्षसाः ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा विश्वामित्रोऽभ्यभाषत ॥ १५ ॥ पौलस्त्यवंशप्रभवो रावणो नामराक्षसः ॥ स ब्रह्मणा दत्तवरस्रैलोक्यं बाधते भृशं ॥ १६ ॥ महाबलो महावीर्यो राक्षसैर्बहुभिर्वृतः ॥ श्रूयते च महाराज रावणो राक्षसाधिपः ॥ १७ ॥ साक्षाद्वै श्रवणभ्राता पुत्रो विश्रवसो मुनेः ॥ यदा नखलु यज्ञस्य विघ्नकर्ता महाबलः ॥ १८ ॥ तेन संचोदितौ तौ तुराक्षसौ च महाबलौ ॥ मारीचश्च सुबाहुश्च यज्ञविघ्नं करिष्यतः ॥ १९ ॥ इत्युक्तो मुनिना तेन राजो वाचमुनिं तदा ॥ न हि शक्तोऽस्मि संग्रामे स्थातुं तस्य दुरात्मनः ॥ २० ॥ सत्त्वं प्रसादं धर्मज्ञकुरुष्व मम पुत्रके ॥ मम चैवाल्पभाग्यस्य दैवतं हि भवान्गुरुः ॥ २१ ॥ देवदानवगंधर्वायक्षाः पतंगपन्नगाः ॥ न शक्ता रावणं सोढुं किंपुनर्मानवा युधि ॥ २२ ॥ स तु वीर्यवतां वीर्यमादत्ते युधिरावणः ॥ तेन चाहं न शक्तोऽस्मि संयोद्धुं तस्य बावलैः ॥ २३ ॥ सवलौ वा मुनिश्रेष्ठ सहितौ वाममात्मजैः ॥ कथमप्यमरप्रख्यं संग्रामाणामकोविदं ॥ २४ ॥

वतमित्यादि ॥ २१ ॥ २२ ॥ सत्विति ॥ वीर्यमादत्ते नाशयतीत्यर्थः ॥ अतस्तत्संग्रामो द्वैमुख्यमपि न दोषायेति भावः ॥ तस्य बलैः मारीचादिभिः ॥ २३ ॥ हे मुनिश्रेष्ठ सवलः ससैन्यः ॥ मम पुत्रैः सहितौ वा भवानपि तेन योद्धुं न शक्त इत्यनुषंगः ॥ अस्तु वा कथं चिद्भवतस्तथा सामर्थ्यं पुत्रं तु सर्वथानदास्यामीत्याह ॥ कथमपीत्यादि ॥ अमरप्रख्यं अमरतुल्यरूपमेव न त्वमरमिति तात्पर्यं ॥ नैव दास्यामीत्यन्वयः ॥ २४ ॥

वा० का०

॥ ४९ ॥